

Metodyka w zakresie inwentaryzacji bobra

2012-08-13

Na początku IV kwartału 2012 r. planowane jest rozpoczęcie inwentaryzacji populacji bobra europejskiego na terenie kraju, we współpracy regionalnych dyrekcji ochrony środowiska i wojewódzkich zarządów melioracji i urzędów wodnych.

Bóbr europejski *Castor fiber* jest w Polsce gatunkiem objętym ochroną częściową. Jeszcze do niedawna, do lat 80 XX w., gatunek ten objęty był całkowitą ochroną z uwagi na drastyczny spadek liczebności i zagrożenie wymarciem. Skuteczna ochrona czynna zapoczątkowana przez przyrodników w latach 70 ubiegłego stulecia, między innymi hodowla, reintrodukcje i wsiedlenia gatunku w rozproszone miejsca w całej Polsce, spowodowały jego sukces rozrodczy i stopniowe zwiększenie liczebności. Dalsze działania mające na celu kontrolę liczebności poszczególnych populacji odbywały się sporadycznie, były krótkotrwałe i wiązały się zazwyczaj z badaniami naukowymi. Szybkie tempo wzrostu populacji bobra europejskiego w Polsce w kolejnych latach uniemożliwiło prawidłowe i dokładne ustalenie jego liczebności.

Gatunek ten wymaga jednak stałych długoterminowych badań ekologicznych i monitoringu. Wzrost działalności środowiskowej bobrów, obok pozytywnych efektów, w postaci tworzenia nowych bagiennych siedlisk i małych zbiorników retencyjnych, zaczął przyczyniać się do powstawania coraz większych szkód w gospodarce człowieka, szczególnie odczuwanych w rolnictwie.

Zgodnie z art. 56a przyjętego przez Senat projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy - Prawo łowieckie, regionalny dyrektor ochrony środowiska może zezwolić na obszarze swojego działania, na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, m.in. w stosunku do bobra europejskiego, na czynności podlegające zakazom, m.in. umyślnego zabijania, czy niszczenia tam i zeremi.

Powyższe zarządzenia będą miały duże znaczenie m.in. w kontekście ochrony przeciwpowodziowej kraju. Racjonalne wydawanie zarządzeń jest możliwe jedynie w przypadku posiadania informacji dotyczącej rozmieszczenia stanowisk bobrowych oraz ich klasyfikacji w zależności od wielkości wyrządzanych szkód i realnego zagrożenia.

fot. Rrudzik, Wikimedia Commons